

Branchevereniging
ICT en Telecommunicatie
Grootgebruikers

BTG reactie op de consultatie van het Ministerie van EZK mbt het wetsvoorstel ter implementatie van de Telecomcode

Datum: 9 september 2019

Versie: def

Inleiding

De afgelopen periode heeft BTG op diverse consultaties van het Ministerie van EZK een reactie gestuurd:

- In 2016 is een response gestuurd op de Consultatie Nota Frequentie Beleid;
- In 2017 de Consultatie Nota Mobiele Communicatie;
- In 2018 de Consultatie Actieplan Digitale Connectiviteit; Consultatie PAMR; Consultatie Multiband veiling (700-1400-2100MHz); Consultatie Nationaal Frequentieplan wijzigingspakket 2018;
- In 2019 de Consultatie Beleidsvoornemen uitgiftebeleid 3,5 GHz band.

BTG is de Branchevereniging voor ICT en Telecommunicatie Grootgebruikers in Nederland. BTG behartigt sinds 1986 de belangen van Nederlandse bedrijven en instellingen die op grote schaal gebruikmaken van bedrijfscommunicatie. BTG organiseert hiertoe netwerkbijeenkomsten, waarbij het delen van kennis en ervaring centraal staat. BTG vertegenwoordigt haar leden bij binnen- en buitenlandse toezichthouders. De vereniging telt ruim 180 leden binnen zowel het bedrijfsleven als de overheid.

BTG verbindt organisaties in hun gezamenlijke belangen in het domein van ICT en Telecommunicatie. BTG organiseert daartoe structurele lobby tussen overheid, leveranciers en leden en biedt haar leden een netwerk voor ontmoeting en kennisdeling. BTG signaleert trends en vertaalt deze in relevante inhoud en activiteiten. Ledenvoordeel wordt gerealiseerd door bundeling van vraag en daarop gebaseerde dienstverlening.

Huidige consultatie.

Om mee te gaan met de technologische- en marktontwikkelingen wordt de regelgeving op het gebied van elektronische communicatie periodiek gewijzigd. Het nieuwe Europees wetboek voor elektronische communicatie, PbEU 2018, L 321, (Telecomcode) is de meest recente periodieke wijziging. De Telecomcode vervangt Richtlijnen 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn), 2002/20/EG (Machtigingsrichtlijn), 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) en 2002/22/EC (Universele dienstrichtlijn). De richtlijnen zijn herschikt en de huidige structuur vereenvoudigd, zodat de samenhang en toegankelijkheid wordt versterkt. De gewijzigde bepalingen van de eerdere richtlijnen zijn nu in één richtlijn, de Telecomcode, gebundeld. De Telecomcode wordt geïmplementeerd via een wijziging van de Telecommunicatiewet en de daarop gebaseerde lagere regelgeving.

We hebben begrepen dat met de wijziging van de telecommunicatie wet het volgende doel wordt nagestreefd:

1. Het verbeteren van de randvoorwaarden voor het realiseren van snelle digitale communicatieverbindingen ('connectiviteit'). Connectiviteit wordt toegevoegd aan de bestaande doelen van het kader. Dit betekent dat alle burgers en bedrijven een brede toegang hebben tot netwerken met een hoge capaciteit voor een redelijke prijs.
2. Het realiseren van een interne markt voor elektronische communicatienetwerken en -diensten, die leidt tot het opzetten en benutten van netwerken met zeer hoge capaciteit, duurzame concurrentie, interoperabiliteit van elektronische communicatiediensten, toegankelijkheid, veiligheid van netwerken en diensten en een hoog beschermingsniveau voor de eindgebruiker.
3. Het geschikt maken van de regelgeving voor nieuwe markt- en technologische ontwikkelingen, zoals de opkomst van communicatiediensten die over het internet worden aangeboden

Scope van de Telecomcode

In de Telecomcode wordt het begrip elektronische communicatiedienst verduidelijkt en verbreed. Deze aanpassing is nodig om ervoor te zorgen dat de definitie in overeenstemming is met het beginsel van technologieneutraliteit en gelijke tred houdt met de technologische ontwikkeling. De voor communicatie gebruikte diensten en de technische middelen waarmee ze worden geleverd zijn de afgelopen jaren sterk veranderd. Eindgebruikers maken in plaats van traditionele spraaktelefonie, tekstberichten (SMS) en e-mail steeds meer gebruik van functioneel gelijkwaardige onlinediensten zoals Voice over IP (VOIP), berichtendiensten en webmail. Om ervoor te zorgen dat eindgebruikers van deze diensten dezelfde bescherming krijgen, is een functionele benadering van de definitie elektronische communicatiedienst nodig en moet de definitie ook van toepassing zijn op andere diensten waarmee communicatie tot stand kan worden gebracht. Hiertoe wordt de definitie van elektronische communicatiediensten aangepast. Onder elektronische communicatiedienst vallen de volgende drie types diensten, namelijk:

1. de internettoegangsdienst, zoals omschreven in artikel 2, tweede alinea, punt 2, van de Netneutraliteitsverordening: deze definitie wordt verduidelijkt;
2. de interpersoonlijke communicatiedienst: deze dienst komt onder het begrip elektronische communicatiedienst te vallen;
3. diensten die hoofdzakelijk of volledig uit het overbrengen van signalen bestaan, zoals transmissiediensten die voor het verlenen van intermachinale diensten en voor omroep worden gebruikt.

Inhoudelijke reactie BTG op de Consultatie

De reactie van de BTG op deze consultatie van het ministerie van EZK is opgesteld aan de hand van het document "Wijziging Telecommunicatiewet Memorie van toelichting (implementatie Telecomcode)" dd. 20190715. Er wordt hierbij verwezen naar de hoofdstukindeling van dit document.

BTG is van mening dat de doelstelling van de telecomcode en aanpassing van de wetgeving veel relaties heeft met openbare telecommunicatie infrastructuur en diensten in de EU en bescherming van de consument, de massamarkt, in de EU.

De zakelijke gebruikers binnen Nederland zijn voor een deel ook gebruikers van de openbare telecommunicatie infrastructuur en diensten, en hebben belang bij een goede marktwerking waarbij kwalitatief goede telecommunicatie diensten op de markt geleverd kunnen worden door meerdere aanbieders tegen een redelijk prijsniveau. Dit vindt BTG een positieve ontwikkeling. Ook het coördineren van centrale en decentrale overheden en regelgeving waardoor er een versnelling van implementatie van nieuwe infrastructuur kan ontstaan is een positieve ontwikkeling.

Voor zakelijke gebruikers is er ook behoefte aan specifieke dienstverlening die afwijkt van de massamarkt behoefte. Voor deze dienstverlening is op dit moment in veel gevallen nog niet een passend aanbod op de aanbieder/ providers markt beschikbaar. Zakelijke gebruikers zijn voor het invullen van deze behoefte nog vaak genoodzaakt om private oplossingen te creëren. Voor deze categorie diensten heeft de BTG in de consultatie documenten onvoldoende aandacht teruggezien. De verwachting is dat de toekomstige ontwikkeling van de telecommunicatiemarkt een differentiatie van zowel het dienstenaanbod als infrastructuur oplossingen tot gevolg zal hebben. Naast de openbare infrastructuur oplossingen zullen er naar verwachting ook verschillende niche oplossingen op de markt verschijnen. De wetgeving zou de ontwikkeling van deze niche oplossingen en aanbieders moeten stimuleren zodat er een versnelling van de ontwikkeling ontstaat.

I Algemeen

Hoofdstuk 2, paragraaf 2.2 Institutionele wijziging. Het beleggen van taken bij de onafhankelijke nationale toezichthouders, ACM, in het kader van de Telecomcode, vindt BTG een positieve ontwikkeling gezien de positie van ACM welke onafhankelijk is van de nationale regelgevende instantie.

Hoofdstuk 2, paragraaf 2.3 Radiospectrum voor mobiele netwerken. Termijn van frequentie vergunningen. "Daarmee zijn zowel providers als consumenten gediend". De focus ten aanzien van radiospectrum in de Telecomcode is sterk gericht op de consument. BTG is van mening dat de belangen van zakelijke gebruikers onderbelicht zijn. BTG is daarnaast zeer begaan met het onderwerp bedrijfskritische mobiele communicatie omdat meer en meer van haar leden ondervinden hoezeer mobiele communicatie een essentieel

bedrijfsproces is geworden of gaat worden. Daarnaast behartigt BTG de belangen voor haar leden waar het gaat over indoor gebruik van mobiele diensten. In reacties op eerdere consultaties heeft BTG de belangen van de zakelijke gebruikers uitvoerig beschreven. De kern van de belangen van zakelijke gebruikers is de verschuiving van “nice to have” diensten naar “need to have” diensten. Diensten die op basis van “best effort” door providers aangeboden worden zijn niet meer toereikend. Zakelijke gebruikers hebben behoefte aan passende oplossingen. In specifieke situaties is het beschikbaar stellen van relevant frequentiespectrum een belangrijke randvoorwaarde.

Hoofdstuk 2, paragraaf 2.3 Radiospectrum voor mobiele netwerken. Verhuur frequentieruimte. “Lidstaten moeten overdracht of verhuur in beginsel toestaan”. Deze aanpak zou een goede uitwerking kunnen hebben op indoor radio voorzieningen bij zakelijke gebruikers en indoor dienstverleners (zoals zogenaamde “neutral host” diensten aanbieders).

Hoofdstuk 2, paragraaf 2.4 Nummerbeleid en nummerbeheer. In deze paragraaf wordt gesproken over “telefoonnummers”. Is de term telefoonnummers nog wel van toepassing in de nieuwe wet? Is een diensten neutrale naamgeving niet meer voor hand liggend? Met name voor mobiele toepassingen wordt de klassieke telefonie dienst in volume gezien steeds meer ondergeschikt aan andere communicatiediensten. Op dit moment zijn er nummerreeksen in gebruik voor mobiele telefoons en voor mobiele data devices (zoals tablets). BTG stelt voor om in de Telecomcode rekening te houden met de toekomstige behoefte ontwikkeling voor zowel spraak-, video- als datatoepassingen en hier een naamgeving aan toe te kennen die duidelijkheid verschaft aan de diensten indeling die in de wet gedefinieerd wordt. De nummercapaciteitsbehoefte die de komende jaren voorzien wordt, o.a. voor “machine to machine” communicatie, zal in de nummerplannen alvast gereserveerd moeten worden om nummerschaarste te voorkomen. BTG gaat er vanuit dat de verwachte stijging van mobiel gebruik en de volume van mobiele devices door het ministerie is voorzien en adequaat op ingespeeld zal worden.

Hoofdstuk 2, paragraaf 2.4 Nummers voor intermachinale communicatie diensten. “Daarbij kan een lidstaat het mogelijk maken dat nummers voor intermachinale communicatiediensten worden toegekend aan andere ondernemingen dan aanbieders van openbare elektronische communicatienetwerken of -diensten”. BTG vindt dit een goed ontwikkeling. Voor zakelijke gebruikers kunnen dan ook private netwerken van nummerplannen gebruik maken die passen in de nationale en internationale nummerplannen.

Hoofdstuk 2, paragraaf 2.4 Extraterritoriaal gebruik van nummers. “moet geschieden overeenkomstig de regels inzake consumentenbescherming”. De BTG vraagt zich af in hoeverre alleen consumentenbescherming van toepassing zou moeten zijn. Voor zakelijke gebruikers kan dit ook van toepassing zijn. Internationaal opererende organisaties/ ondernemingen hebben voor hun bereikbaarheid behoefte aan extraterritoriaal gebruik van nummers.

Hoofdstuk 2, paragraaf 2.5 Medegebruik van publieke infrastructuur en colocatie en gedeeld gebruik. “Zo voorziet artikel 57, vierde lid, van de Telecomcode in een recht op toegang van aanbieders van openbare elektronische communicatienetwerken en -diensten en aanbieders van bijbehorende faciliteiten tot openbare gebouwen en andere publieke infrastructuur van overheidsinstanties ten behoeve van de uitrol van kleine cellen (small cells)”. BTG vraagt het ministerie of dergelijke mogelijkheden ook beschikbaar zouden kunnen komen voor niet openbare netwerken waarbij bijvoorbeeld bedrijven met private netwerken gebruik kunnen maken van deze voorzieningen (zoals bijvoorbeeld vervoersbedrijven, havenbedrijven, luchtvaartbedrijven...).

Hoofdstuk 2, paragraaf 2.5 Medegebruik van publieke infrastructuur en colocatie en gedeeld gebruik. “Verder voorziet artikel 44 van de Telecomcode in de mogelijkheid voor bevoegde instanties om in bepaalde situaties colocatie of gedeeld gebruik van netwerkelementen en bijbehorende faciliteiten en gedeeld gebruik van eigendom op te leggen”. BTG vraagt het ministerie of dergelijke mogelijkheden ook beschikbaar zouden kunnen komen voor niet openbare netwerken waarbij bijvoorbeeld bedrijven met private netwerken gebruik kunnen maken van deze voorzieningen (zoals bijvoorbeeld vervoersbedrijven, havenbedrijven, luchtvaartbedrijven...).

Hoofdstuk 2, paragraaf 2.6.1. Interconnectie, interoperabiliteit en toegang tot netwerken. “Uitgangspunt is en blijft dat ondernemingen die over radiospectrum beschikken, zelf zorgen dat zij dit spectrum kunnen gebruiken

met behulp van fysieke infrastructuur en een elektronisch communicatienetwerk van henzelf of van een andere aanbieder". Het delen van netwerken met als doel de dienstverlening te verbeteren dan wel efficiënter te maken waarbij het voordeel ook voor de gebruiker zichtbaar is vindt BTG een positieve ontwikkeling.

Hoofdstuk 3, paragraaf 3.5. Medegebruik van publieke infrastructuur en colocatie en gedeeld gebruik. Het delen van netwerken met als doel de dienstverlening te verbeteren dan wel efficiënter te maken waarbij het voordeel ook voor de gebruiker zichtbaar is vindt BTG een positieve ontwikkeling.

Hoofdstuk 4. (Financiële) Gevolgen en Regeldruk. Regeldrukgevolgen bedrijven
"De bedoelde wijzigingen in de Telecommunicatiewet worden lastenluw geïmplementeerd, zonder nationale koppen." Het is onduidelijk wat met deze tekst bedoeld wordt.

Hoofdstuk 5. Uitvoering.

Bij de uitvoering van de telecomcode mist BTG nog de sturingselementen waardoor de termijn van uitvoering beperkt kan blijven met name richting gemeenten. Met het aangeven van een omgevingsplan als instrument bestaat er de kans dat er eerder meer regeldruk ontstaat dan minder.